

Απόσπασμα από το κείμενο της Helena Bos* “Europe, what’s in the name...”

Από έλλειψη χρόνου περιορίστηκα να μεταφράσω μόνο τα κεφάλαια και τα σημεία που αναφέρονται στους Ολυμπιακούς αγώνες. Ελπίζω σύντομα να μπορέσω να μεταφράσω ολόκληρο το κείμενο.

Η μεταφράστρια

Κεφάλαιο 4°

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

..... Αυτές τις ημέρες, καθώς η ώρα της τελικής αποκατάστασης των πάντων πλησιάζει, ο σατανάς εργάζεται σκληρότερα για να κρατήσει στα δεσμά του τους ανθρώπους, τις πόλεις τους, τα έθνη και κατά συνέπεια όλη αυτή την ήπειρο. Μπορούμε να δούμε ότι το πραγματοποιεί αυτό με μια ιδιαίτερη στρατηγική. Ήδη αναφέρθηκα προηγουμένως στην αναβίωση του παγανισμού στην Ευρώπη. Μια δυναμική προσπάθεια για να το ολοκληρώσει αυτό, κι όχι μόνο για την ήπειρό μας αλλά σε παγκόσμιο επίπεδο, ξεκίνησε και γίνεται όλο και πιο αποτελεσματικά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Όπως οι περισσότεροι, έτσι κι εμείς, είχαμε άγνοια για το πόσο ύποπτα εργάζεται αυτό στα τελευταία 100 χρόνια. Αλλά τώρα, με την επαναφορά των Ολυμπιακών στην Ελλάδα, η στρατηγική αυτή εκδηλώνεται όλο και πιο φανερά.

Σ’ αυτή την παράγραφο θ’ ασχοληθούμε με την αναβίωση του παγανισμού, που επιδιώκει να πραγματοποιήσει η Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων το ερχόμενο καλοκαίρι στην Ελλάδα. Κάτω από το σχεδιασμό αυτών των αγώνων αναγνωρίζουμε μίαν εκπληκτική στρατηγική του πονηρού, για να οδηγηθεί η ανθρωπότητα σε μίαν ακόμη ισχυρότερη επιρροή του σατανά. Θ’ αφήσουμε ανοιχτό το ενδεχόμενο, ότι μερικοί ή και όλοι όσοι αποτελούν την Επιτροπή αυτή, πιθανόν να μην έχουν συνειδητοποιήσει κάτω από ποια στρατηγική έχουν υπαχθεί. Ότι απλά μπορεί ο νους τους να έχει σκοτιστεί από το θεό αυτού του αιώνα (Β’ Κορινθ. 4:4) και να μην γνωρίζουν ότι αυτός ακριβώς είναι ο σχεδιαστής όλης αυτής της στρατηγικής.

Εγώ προσωπικά ποτέ δεν είχα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους Ολυμπιακούς, είχα όμως παρατηρήσει ότι υπήρχαν σ’ αυτούς πολλά στοιχεία από την ειδωλολατρεία και την Νέα Εποχή (New Age), χωρίς να με απασχολήσει πολύ αυτό. Το καλοκαίρι όμως που πέρασε, έτυχε να μάθω ότι ακόμη και τα μικρά παιδάκια στα ελληνικά σχολεία μαθαίνουν έναν ύμνο προς το ολυμπιακό πνεύμα και σαν άκουσα το περιεχόμενο των στίχων είδα πως ήταν μια λατρεία στο αρχαίο πνεύμα-θεό. Αυτό με ώθησε ν’ αρχίσω να ερευνώ το ζήτημα, και αυτά που βρήκα ήταν τρομερά. Τώρα έχω κατανοήσει, ότι αυτό που γίνεται είναι μια καινούργια προσπάθεια να δυναμώσει το σκοτάδι πάνω από την Ευρώπη και όλο τον υπόλοιπο κόσμο. Θα τολμούσα μάλιστα να πω, πως το θεωρώ πολύ πιθανό, ότι η αναβίωση των ολυμπιακών αγώνων στον τελευταίο αυτό αιώνα σαν αναζωπύρωση μιας

ειδωλολατρικής γιορτής, έχει συμβάλει πάρα πολύ στο να πυκνώσει το σκοτάδι που καλύπτει τη γη και ιδιαίτερα το δυτικό κόσμο.

Οι αρχαίοι Ολυμπιακοί αγώνες

Οι Ολυμπιακοί αγώνες πήραν το όνομά τους από την αρχαία Ολυμπία, στην Ελλάδα, που βρίσκεται προς τη δυτική ακτή της Πελοποννήσου, περίπου 150 χλμ. από την Αθήνα. Θεωρείται ότι ξεκίνησαν με την κάπως γνωστή αυτή μορφή το 776 π.Χ. Γινόταν κάθε 4 χρόνια κι ήταν αφιερωμένοι στον Ολύμπιο Δία. Εκεί, στην Ολυμπία, ήταν ο ναός με το τεράστιο, 14 μέτρα ύψος, χρυσελεφάντινο άγαλμά του, που συγκαταλέγεται στα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου. Οι αγώνες αυτοί είχαν πάντοτε τη μορφή θρησκευτικής γιορτής. Υπήρχαν κι άλλες αθλητικές εκδηλώσεις-γιορτές θρησκευτικής μορφής, αφιερωμένες σε άλλες θεότητες, αλλά αυτή του Δία έγινε η πιο φημισμένη και σημαντική. Τον πρώτο λόγο σ' όλες αυτές τον είχαν οι ιερείς και οι ιέρειες. Πριν και κατά τη διάρκεια των αγώνων γινόταν θυσίες, στο απώτατο παρελθόν αναφέρονται και ανθρωποθυσίες. Μέσα από τις θυσίες οι αγώνες έπαιρναν τη μορφή συνθήκης ανάμεσα στους ανθρώπους και τους θεούς. Οι Ολυμπιακοί αγώνες εξακολούθησαν να γιορτάζονται μέχρι το 391 μ.Χ. όταν ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος ο 1ος τους απαγόρευσε σαν παγανιστικές πρακτικές κι έκλεισε τον ναό του Δία. Το 462 το άγαλμα του Δία, που είχε μεταφερθεί στην Κωνσταντινούπολη, καταστράφηκε από μια πυρκαϊά. Στον 5^ο αιώνα μ.Χ. καταστράφηκε, πάλι από φωτιά, και ο ναός στην Ολυμπία.

Η αναβίωση των Ολυμπιακών

Το 1896, ο γάλλος Pierre de Coubertin* είχε τον οραματισμό της αναβίωσης των αρχαίων ολυμπιακών αγώνων και της διοργάνωσης ενός παγκόσμιου αθλητικού γεγονότος με το ίδιο όνομα. Από τότε στον Ολυμπιακό Καταστατικό Χάρτη περιγράφεται σαν στόχος της Ολυμπιακής Κίνησης: «... συμβολή στο χτίσιμο ενός ειρηνικού και καλύτερου κόσμου, μορφώνοντας την νεολαία με τον αθλητισμό, που θα πραγματοποιείται χωρίς κανενός είδους διακρίσεις και με το Ολυμπιακό πνεύμα, για το οποίο απαιτείται αμοιβαία κατανόηση, πνεύμα φιλίας, σταθερότητας και χαρούμενης παιδείας.»

Αυτό το ολυμπιακό πνεύμα, που καλείται επίσης «Ολυμπισμός», είναι το πνεύμα του ουμανισμού. Είναι η ανθρώπινη προσπάθεια για το χτίσιμο ενός ειρηνικού και καλύτερου κόσμου, παραγνωρίζοντας ότι μέσα στον άνθρωπο δεν υπάρχει πραγματικά καλό κι ότι οι προσπάθειές του ποτέ δεν θα φτιάξουν ένα καλύτερο κόσμο. Μόνο μέσα από τη σταυρική θυσία του Ιησού Χριστού μπορεί οι άνθρωποι ν' αλλάξουν και ποτέ μέσα από τον Ολυμπισμό. Σαν συγκεκριμένος στόχος, που επιδιώκεται (από το 1896) να επιτευχθεί μέσα από τους ολυμπιακούς αγώνες, είναι η πρόθεση της ένωσης του κλασσικού (παγανιστικού-θρησκευτικού) παρελθόντος με το εθνικό παρόν. Παρατηρητές ήδη από εκείνη την εποχή επισήμαναν τα τελετουργικά-θρησκευτικά στοιχεία που εμπεριέχονται μέσα στους στίχους του Ολυμπιακού Ύμνου που πρωτακούστηκε στην Αθήνα, στους πρώτους Ολυμπιακούς αγώνες το 1896. (Ακολουθεί μια μετάφραση του ύμνου στ' αγγλικά που έγινε το 1957. Εμείς τον παραθέτουμε στα ελληνικά.)

*Αρχαίο Πνεύμ' αθάνατο, αγνέ πατέρα,
του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού,
κατέβα, φανερώσου κι άστραψε εδώ πέρα,
στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού.*

*Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι,
Στων ευγενών Αγώνων λάμπει την ορμή
Και με τ' αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι*

και σιδερένιο πλάσε κι άξιο το κορμί.

Κάμποι, βουνά και πέλαγα φέγγουν μαζί σου
Σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός,
Και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου,
Αρχαίο Πνεύμ' αθάνατο, κάθε λαός.
(Κωστής Παλαμάς)

(Σημ.μετ. : Αξίζει να σημειωθεί εδώ, ότι ο ύμνος αυτός προκάλεσε τότε την αντίδραση του θεολόγου Απ. Μακράκη, που τον αποκάλεσε «επίκλησιν του αρχαίου ειδωλολατρικού πνεύματος της πλάνης και της κακοηθείας».)

Είναι φανερό ότι αυτός δεν είναι ένας ύμνος προς τον Κύριο Θεό, αλλά προς κάποιον άλλο, ο οποίος συνδέεται με τους ολυμπιακούς αγώνες, τον Δία! Είναι ένας ύμνος που επικαλείται δαιμονικές δυνάμεις να κατοικήσουν μέσα στους αγώνες. Μπορεί εμείς να μην γνωρίζαμε τα λόγια του, εξαιτίας της διαφορετικής μας γλώσσας ή να το θεωρούσαμε ένα ακίνδυνο, διασκεδαστικό φολκλόρ με αρχαϊκά στοιχεία, χωρίς ιδιαίτερη σημασία, στην πραγματικότητα όμως δεν ήταν ούτε ακίνδυνο ούτε διασκεδαστικό. Ο Charles Beck έγραψε τότε (το 1896): «Αυτός ο ύμνος, καθώς αντηχούσε στον καθαρό αέρα κάτω από το λαμπρό ηλιοφώς, στην παρουσία δεκάδων χιλιάδων θεατών, μας άγγιζε με δυνατή συγκίνηση, είχε μια ιδιαίτερη σπουδαιότητα κι αξία.»

Μπορούμε να φανταστούμε τους θεατές στο κατάμεστο στάδιο, κάτω από τη δυνατή συγκίνηση της επίδρασης ενός τέτοιου ύμνου, να επευφημούν με θαυμασμό τα βλάσφημα λόγια του και να μπαίνουν έτσι κάτω από τη δύναμη αυτού του πνεύματος; Κάτι τέτοιο προκαλεί μέσα στους ανθρώπους ένα άνοιγμα για πνευματική επιρροή. Το να αφήνει κανείς τον εαυτό του να εντυπωσιάζεται απ' αυτά και να θαυμάζει, είναι ένα είδος λατρείας. Όλοι αυτοί που στα στάδια ή μπροστά στην τηλεόρασή τους παίρνουν μια τέτοια στάση θαυμασμού, υπόκεινται στο σώμα και στο πνεύμα τους στην επιρροή αυτών των δαιμονικών δυνάμεων.

Αυτός ο ύμνος έσπειρε σκοτάδι για τα τελευταία εκατό χρόνια, κι αυτό πρόκειται να ξαναγίνει, καθώς από την τηλεόραση παρόμοιες προσευχές θα μπουν στα σπίτια όλου του κόσμου σκορπίζοντας σκοτάδι πάνω στα έθνη και στους λαούς. «ιδού, σκότος θέλει σκεπάσει την γην και ζόφος τα έθνη..» (Ησ. 60:2) Αυτή είναι μια προφητεία για τις έσχατες ημέρες, η οποία έχει αρχίσει να εκπληρώνεται.

(Σημ. μετ. Αξίζει και πάλι να σημειωθεί, ότι μετά τους Ολυμπιακούς αγώνες του 1896, την αμέσως επόμενη χρονιά, έγινε ο πολύ ταπεινωτικός για την Ελλάδα πόλεμος, όπου αν δεν είχαν μεσολαβήσει οι ξένες δυνάμεις, οι Τούρκοι θα είχαν προχωρήσει ως την Αθήνα. Οι συνέπειες ήταν βαρείες και η οικονομική αποζημίωση που υποχρεώθηκε να πληρώσει η χώρα μας δυσβάσταχτη. Ο καθένας μας μπορεί να σκεφτεί πάνω σ' αυτό.)

Η Ολυμπιακή φλόγα

Στην πορεία των μοντέρνων Ολυμπιακών Αγώνων προστέθηκαν και νέα παγανιστικά στοιχεία, όπως η αφή της ιερής φλόγας και η περιφορά του αναμμένου δαυλού, δυο από τα μεγαλύτερα σύμβολα τους. Οι ρίζες και σ' αυτά μας οδηγούν πίσω στην αρχαία Ολυμπία, όπου έκαιγε διαρκώς μια ιερή φλόγα στο βωμό του Δία. Στη δική μας εποχή, για πρώτη φορά η φλόγα έμεινε αναμμένη στην κορυφή ενός πυργίσκου σ' όλη τη διάρκεια των αγώνων, στο Άμστερνταμ το 1928. (Σημ. μετ. Η περιφορά της φλόγας (λαμπαδηδρομία) ξεκίνησε από το 1936, όταν έγιναν οι Ολυμπιακοί στη Γερμανία και ήταν ιδέα του δρ. Γκέμπελς, στενού συνεργάτη του Χίτλερ.) Η φλόγα αυτή ανάβει επάνω στο βωμό της Ήρας, συζύγου του Δία, από τις ακτίνες του ηλίου που πέφτουν πάνω σ' ένα

ειδικό κάτοπτρο, καθώς οι ιέρειες αναπέμπουν επικλήσεις στον φωτοδότη Απόλλωνα, να στείλει τις ακτίνες του για την αφή της φλόγας.

Η τελετή της αφής αυτή τη χρονιά θα γίνει στις 25 Μαρτίου, ακριβώς την ίδια ημερομηνία που πριν 108 χρόνια έγινε η έναρξη στην Αθήνα των πρώτων Ολυμπιακών αγώνων. (Σημ. μετ. Είναι η μέρα που γιορτάζεται ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου και η Επανάσταση για την απελευθέρωση των ελλήνων από τον Τουρκικό ζυγό. Σ' αυτήν ακριβώς την ημερομηνία, 25 Μαρτίου 1957, υπογράφηκαν στη Ρώμη οι συμβάσεις για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (European Community of Atomic Energy). Ίσως αυτή η ημερομηνία να αφορά όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σ' όλη την Ευρώπη γενικά).

Η ολυμπιακή φλόγα αυτή τη φορά θα επισκεφθεί και τις 5 ηπείρους, κάτι που ως τώρα δεν έχει ξαναγίνει. Όλες οι ήπειροι θ' αγγιχτούν και θα συνδεθούν μεταξύ τους κατ' αυτό τον τρόπο. Για κάθε πόλη, το πέρασμα της φλόγας θα σημαίνει ή μια ανανέωση κάποιας συνθήκης του παρελθόντος με το πνεύμα του Δία ή το ξεκίνημα μιας καινούργιας συνθήκης μ' αυτό. Αυτή η μόλυνση θα διατρέξει τώρα ολόκληρο τον κόσμο. Η φλόγα του 2004 θα είναι η φλόγα που θα δεχτεί τις περισσότερες τιμές στην ιστορία.

Κι άλλα παγανιστικά στοιχεία

Ο Δίας θα τιμηθεί με τους ύμνους, την ιερή φλόγα και τη δάδα, αλλά υπάρχουν κι άλλα παγανιστικά στοιχεία στους Ολυμπιακούς αγώνες του 2004.

Το κύριο χαρακτηριστικό των ολυμπιακών μεταλλίων είναι ο ελληνικός χαρακτήρας των αγώνων σε σχέση με την προέλευση και την αναβίωσή τους κι αυτό θα καθρεφτίζεται από τώρα σε όλα τα ολυμπιακά μετάλλια.

Στη μια πλευρά του μεταλλίου υπάρχουν λίγοι στίχοι του μεγάλου ποιητή Πινδάρου, από την 8^η Ολυμπιακή Ωδή που έγραψε το 460 π.Χ. Οι χαραγμένοι στίχοι μεταφρασμένοι λένε τα εξής: «Μητέρα των αγώνων, χρυσοστεφανωμένη Ολυμπία, βασίλισσα της αλήθειας (!!;;;)» Το ποίημα συνεχίζει με τα παρακάτω λόγια: «εκεί, όπου ερευνώντας τις θυσίες, οι μάντιες αναζητούν τη θέληση του Δία, του Θεού της αστραπής, ζητώντας μήπως υπάρχει ένα μήνυμα απ' αυτόν για τους ανθρώπους, του Δία, που στα βάθη της καρδιάς του περιμένει να κερδίσει μεγάλη δόξα κι ευωδιαστά θυμιάματα από τους νικητές ...κλπ.»

Στην άλλη πλευρά βλέπουμε τη θεά Νίκη να κατέρχεται στο Παναθηναϊκό Στάδιο, εκεί που αναβίωσαν οι αγώνες το 1896, φέρνοντας στους νικητές τη νίκη που τους χαρίζουν οι Θεοί!

Το έμβλημα των Ολυμπιακών αγώνων είναι ο κότινος, ένα κλωνάρι από την ιερή ελιά της Ολυμπίας, με το οποίο στεφάνωναν στην αρχαιότητα τους νικητές. Επιπλέον η ελιά ήταν και το ιερό δέντρο που χάρισε η θεά Αθηνά στην πόλη της, την Αθήνα. Ο διευθυντής του καλλιτεχνικού μέρους και των τελετών κ. Παπαϊωάννου, είπε ότι η τελετή της έναρξης και του κλεισίματος της Ολυμπιάδας 2004, θα παρουσιάζει δύο κύριες πλευρές της αρχαίας ελληνικής κουλτούρας: την Απολλωνιακή και τη Διονυσιακή.

Η τελετή έναρξης, στις 13 Αυγούστου, σύμφωνα με τον κ. Παπαϊωάννου, «θα εμπνέεται από τους μύθους για τον αρχαίο θεό Απόλλωνα, το θεό του τόξου, της μουσικής και της δύναμης των χρησμών. Ο Απόλλων ήταν γιος του Δία. Το τόξο του δεν το χρησιμοποιούσε για σπορ αλλά για εκδίκηση. Η δύναμη των χρησμών σήμαινε ότι αυτός κυριαρχούσε στο χώρο της μαντείας και του μέλλοντος. Ποιός θα το διακινδύνευε ν' αντιπαχθεί σ' αυτόν;

Στην τελετή του κλεισίματος, στις 29 Αυγούστου, την έμπνευση θα τη δίνει ο μυθικός θεός Διόνυσος, ο θεός του κρασιού. Κι αυτός, σύμφωνα με τη μυθολογία, ήταν ένας γιος του Δία και της Σεμέλης, της κόρης ενός θνητού βασιλιά. – Εδώ αυτό μας θυμίζει και πάλι την ιστορία από το 6^ο κεφάλαιο της Γένεσης-. Ο Διόνυσος ήταν ένας παράξενος θεός. Το βασίλειό του ήταν σκοτεινό κι αυτός περιπλανιόταν στις ερημιές. Οι ακόλουθοί του ερωτοτροπούσαν με το θάνατο και με τις μαινάδες σε οργιαστικά μεθύσια. Οι ιέρειες και λάτρες του, οι βάκχες, έπεφταν σ' εκστάσεις κάτω από τα πνεύματα που τις κατείχαν. Ο Διόνυσος ήταν μια οντότητα κάπου ανάμεσα στο θηλυκό και τ' αρσενικό, κάτι ανάμεσα σε θεό και άνθρωπο, κάτι ανάμεσα στο θάνατο και στη ζωή. Στη λατρεία του λάβαιναν κάθε είδους σεξουαλικές πρακτικές και ομοφυλοφιλία. Απολάμβανε μέχρι κραιπάλης τις ανθρώπινες θυσίες. Υπάρχουν μύθοι ότι οδηγούσε κορίτσια σε αυτοκτονία και γυναίκες στην τρέλα. Δίνοντας στους ανθρώπους το κρασί μπορούσε να τους φέρει σε μέθη τέτοια, που να μεθέξουν στη θεότητα. Λεγόταν πως πέθαινε και ξαναγεννιόταν. (Μήπως ήταν αυτό μια κακή απομίμηση του θανάτου και της ανάστασης του Χριστού;) Ήταν ακόμη κι ο θεός της θεατρικής τέχνης. Μήπως δεν είναι και οι Ολυμπιακοί αγώνες ένα μεγάλο θέατρο, που παίζεται κάτω από τη μάσκα του χτισίματος «ενός καλύτερου και ειρηνικού κόσμου»;

Πώς μπορεί σ' αλήθεια να πιστεύει η Ολυμπιακή Επιτροπή, πως παίρνοντας έμπνευση απ' αυτές τις πονηρές θεότητες, αυτό θα ωφελήσει τους αθλητές, τα επίσημα πρόσωπα και τον υπόλοιπο κόσμο που θα παρασταθεί; Μια «έμπνευση» που προέρχεται από τέτοιες θεότητες, φέρνει τους ανθρώπους κάτω από μια πνευματική επιρροή ανάλογη με την περιγραφή τους. Η Γραφή λέει πως τα είδωλα-θεοί δεν είναι τίποτε, εκείνοι όμως που κρύβονται πίσω τους είναι δαιμονικές οντότητες που εξασκούν με δύναμη τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στους δήθεν θεούς. Πώς επιδιώκεται μια τέτοια ειδωλολατρική αναβίωση, χωρίς να παίρνεται υπόψη ο κίνδυνος της επιβολής δύναμης, της εξαπάτησης, του εθνικισμού, της μέθης, της πονηρίας, της ανηθικότητας, της εκδίκησης, της αυτοκτονίας κι όλων των άλλων που αποτελούν τα «γνωρίσματα» αυτών των θεοτήτων και που απελευθερώνονται επάνω στους ανθρώπους που μπαίνουν κάτω από την επιρροή τους;

Στη διάρκεια των αγώνων θα υπάρχει η παρουσία των ιερειών, που σημαίνει ότι οι αθλητές, οι επίσημοι, οι θεατές, οι δημοσιογράφοι κι όσοι άλλοι, θα βρίσκονται κάτω από την πνευματική επιρροή αυτών των ιερειών.

Βεβαίως πολλοί επίσημοι κι άνθρωποι εξουσίας θα παρευρίσκονται στους αγώνες. Οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν θα διακρίνουν τι συμβαίνει πνευματικά, και θα μεταφέρουν τη μόλυνση στον τόπο της εξουσίας και της επιρροής τους. Το όλο «θέατρο» της Ολυμπιάδας είναι σχεδιασμένο έτσι, ώστε να επηρεάσει όσους θα παρακολουθήσουν ή θα συμμετάσχουν με οποιονδήποτε τρόπο σ' αυτό. Παρακολουθώντας τις διάφορες εκδηλώσεις των Ολυμπιακών, έστω κι από απλό ενδιαφέρον στην Αθήνα ή στο σπίτι

σου, και θαυμάζοντας αυτό που βλέπεις ή ακούς, είναι ένα είδος λατρείας. Είναι μια λατρεία στο Θεό, στην τιμή του οποίου αναβιώνουν οι αγώνες, στο Δία (ή σατανά). Είναι μια λατρεία στους θεούς, δαιμονικές οντότητες, από τους οποίους αντλείται η έμπνευση. Αν γίνουμε τέτοιοι λατρευτές, εκθέτουμε τον εαυτό μας στην πνευματική επιρροή που προέρχεται από τις πονηρές δυνάμεις, που είναι παρούσες σε κάθε σύναξη ανθρώπων που τις επικαλούνται. Ας αναρωτηθούμε: Από πού προέρχεται όλη αυτή η έμπνευση; Συμμετέχοντας συνειδητά ή όχι σε μια τέτοια λατρεία, κάνουμε τους εαυτούς μας, το σπίτι μας και τον τόπο μας, τόπο κατοχής κι επιρροής τους. Αυτό είναι κάτι πάρα πολύ σοβαρό! Με τους αγώνες αυτούς ερχόμαστε αντιμέτωποι με πονηρές δυνάμεις στα επουράνια κι αυτά δεν είναι απλά λόγια.

Η προσέγγιση της πνευματικής αυτής πραγματικότητας δεν είναι ένα παιγνίδι και η μάχη έχει ήδη αρχίσει και βρίσκεται σ' εξέλιξη. Αυτή η μάχη είναι πιο σκληρή και πραγματική απ' ό,τι ο αγώνας των αθλητών. Όσοι παρακολουθούν ανύποπτοι τους αγώνες, θα μολυνθούν, όπου κι αν βρίσκονται. Ακόμη κι εκείνοι που θα θελήσουν να προωθήσουν το ευαγγέλιο στις μάζες σε μια τέτοια περίπτωση, θα είναι εξίσου εκτεθειμένοι, αν δεν διακρίνουν τι γίνεται στον πνευματικό χώρο και δεν έχουν κάλυψη προσευχής κάτω από το αίμα του Χριστού.

Γίνεται όλο και πιο φανερό, ότι μαζί με την αναβίωση των Ολυμπιακών γίνεται και αναβίωση ειδωλολατρικών πρακτικών και η φύση των αγώνων παίρνει μορφή συνθήκης. Όσο έξυπνη μεταμφίεση κι αν γίνεται, η πρόθεση δεν μπορεί να κρυφτεί.

Κάτω από την αξιοπρεπή μεταμφίεση του αθλητισμού, της γιορτής και της ενότητας, υπάρχουν παγανιστικές πρακτικές συνθήκης, που προωθούν σε παγκόσμιο επίπεδο τη σατανική μόλυνση και τα δεσμά.

Αυτό μπορεί ν' ακούγεται πολύ δραματικό κι όμως είναι κάτι ακόμη περισσότερο: Είναι η στρατηγική του εχθρού για τις έσχατες ημέρες. Είναι μια βασιλεία ενάντια σε μιαν άλλη. Αλλά έχει κι ο Θεός τη στρατηγική του στο ίδιο παγκόσμιο επίπεδο, για όσους μεσιτεύουν με την προσευχή τους, και για την νύμφη Του, την Εκκλησία.

Η ευθύνη των μεσολαβητών προσευχής σχετικά με τους Ολυμπιακούς αγώνες.

Για περισσότερες οδηγίες σχετικά με τη μεσιτική προσευχή ως προς αυτό το γεγονός, θ' αναφερθώ ξανά στο Herald Ministry Prayer Letter, απ' όπου εν συντομία παίρνω τα ακόλουθα:

«Παρακαλούμε θερμά τους χριστιανούς σε όλα τα έθνη, όπου η φλόγα έχει περάσει στο παρελθόν και θα περάσει και τώρα ή θα περάσει για πρώτη φορά, ν' αντισταθούν στην ανανέωση ή στην εγκαθίδρυση της συνθήκης που έγινε με το άναμμα της φλόγας. Μπορούμε να πούμε στον Κύριό μας και μόνο αληθινό Θεό, σ' επήκοο όλων των ουρανίων και καταχθονίων δυνάμεων, ότι η μόνη συνθήκη που αναγνωρίζουμε κι αποδεχόμαστε είναι αυτή που έκανε ο ουράνιος Πατέρας μας, ο μόνος Κυρίαρχος του ουρανού και της γης, ο Θεός του Ισραήλ, μέσα από τη θυσία του μονογενούς Του Υιού Ιησού Χριστού.

Πιστεύω ότι ο σχεδιασμός αυτού του αθλητικού γεγονότος είναι τόσο πονηρός, που θα πρέπει σε συνεργασία με την εκκλησία κι όσους ηγέτες προσευχής γνωρίζουμε, να καταστρώσουμε μια στρατηγική για ν' αντισταθούμε με προσευχή, νηστεία και διακηρύξεις, σ' αυτή την προσπάθεια του διαβόλου να δέσει τα έθνη σε μια ψευδή συνθήκη. Μια τέτοια συνθήκη θα λειτουργήσει σαν εμπόδιο για μας προσωπικά, για τις ομάδες μας και για το έθνος μας, στο να μπούμε στην αληθινή συνθήκη με τον Κύριο Θεό μας.

Μεσίτες από την Ελλάδα μας ζήτησαν ν' αντισταθούμε μαζί τους κατά το άναμμα της φλόγας την 25^η Μαρτίου.

Προσευχηθείτε για την ενότητα των χριστιανών στην Ελλάδα.

Ας ξεσηκώνεται ο λαός του Θεού σε αντίσταση, όταν η δάδα θα περνάει από τον τόπο (χώρα) τους».

Η «επαναφορά» των συνθηκών είναι ένα πολύ δυναμικό εργαλείο στα χέρια του εχθρού και το γνωρίζει καλά, γιατί του δίνει πολύ μεγάλα δικαιώματα. Αυτό θα φέρει καταστροφές και συμφορές σε όσα έθνη θα συμμετέχουν. Κάθε τέτοια απαγορευμένη από το Θεό συνθήκη φέρνει κατάρρα πάνω στη γη και τους ανθρώπους.

Έχω την ισχυρή πεποίθηση ότι δεν μπορεί να θεωρείται πια διασκέδαση η συμμετοχή ή έστω και η απλή παρακολούθηση των Ολυμπιακών αγώνων από τους χριστιανούς. Στον Ισραήλ ο Κύριος μισούσε κάθε άγαλμα θεού και κάθε είδους ειδωλολατρική εκδήλωση, ήταν βδέλυγμα γι' Αυτόν. Ο Θεός δεν έχει αλλάξει ούτε στις απόψεις Του ούτε στην κρίση Του ως προς το καλό και το κακό. Τον λυπούμε με το ν' ανεχόμαστε τα ειδωλολατρικά στοιχεία που είναι μέρος της τελετουργίας των αγώνων και σε τελική ανάλυση να τιμούμε αυτόν που ήρθε «να κλέψει, να θύσει και ν' απολέσει».

Ο Ιησούς ήρθε να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου και να δώσει τη ζωή Του για να υπερνικήσει την αμαρτία. Πώς μπορούμε να παρακολουθούμε τελετές που δίνουν τη δόξα στο διάβολο;

Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στον εαυτό μας τέτοια αφέλεια. Είναι ανάγκη να ξέρουμε ακριβώς γιατί κι αν πρέπει να παρακολουθήσουμε ένα μέρος των αγώνων, και ποιο θα είναι αυτό. Η Γραφή μας δίνει σχετικά μ' αυτό ξεκάθαρες οδηγίες (Δευτ. 12 και 13). Το να απολαμβάνει κανείς τέτοιους μολυσμένους αγώνες, είναι, κατά τη γνώμη μου, συμμετοχή σε ειδωλολατρική γιορτή. Στο 25^ο κεφ. των Αριθμών διαβάζουμε, ότι οι Ισραηλίτες διαφθάρηκαν συμμετέχοντας σε παρόμοιες γιορτές και η κρίση του Θεού έπεσε πολύ βαρεία επάνω τους. Ήταν η συμβουλή του Βαλαάμ που οδήγησε τα πράγματα σ' αυτό το σημείο. Στην Αποκάλυψη, στο γράμμα προς την Πέργαμο, ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς λέει, πως όσοι ακολουθούν την τακτική του Βαλαάμ και των Νικολαϊτών πρέπει να μετανοήσουν, γιατί αλλιώς θα έλθει και θα τους πολεμήσει με τη ρομφαία του στόματός Του. Οι Νικολαϊτες δίδασκαν πως μπορεί κανείς να συμμετέχει στον αμαρτωλό τρόπο ζωής του περιβάλλοντός του, χωρίς αυτό να επηρεάζει τη χριστιανική του πίστη. Όμως ο Ιησούς δεν το έβλεπε έτσι. Αυτό δεν μας αφήνει περιθώρια. Επίσης ο Παύλος προειδοποιεί, ότι η συμμετοχή στην ειδωλολατρεία σημαίνει θυσίες στους δαίμονες που κρύβονται πίσω από τα είδωλα (Α' Κορινθ. 10).

-- Πρέπει ν' αντισταθούμε μέσα στο πνεύμα μας στα μηνύματα και στο χαρακτήρα των αγώνων, δηλώνοντας και διακηρύττοντας «στα επουράνια», σταθερά και με προσευχή, ότι όλα αυτά είναι βλάσφημα και τρομερή αμαρτία, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Κύριος, κι ότι μόνο σ' Αυτόν και στον ουράνιο Πατέρα ανήκουν οι τιμές και η δόξα.

-- Πρέπει να επικαλεστούμε το αίμα του Χριστού για προστασία στο πνεύμα μας, στον νου μας και στο σώμα μας, και για την προστασία όσων αγαπάμε, της οικογένειάς μας, του σπιτιού μας, της πόλης και του έθνους μας.

-- Πρέπει να καλύψουμε με πολλή προσευχή αυτούς που θα βγούν να κηρύξουν το Ευαγγέλιο στη διάρκεια των αγώνων.

-- Πρέπει επίσης να προσευχηθούμε και για όλους αυτούς που μέσα στην καρδιά τους αναζητούν την αλήθεια, που δεν είναι άλλη από τον Σωτήρα Χριστό. Είθε ν' απογοητευθούν όσο γίνεται περισσότεροι από τα παγανιστικά υποκατάστατα της αλήθειας.

.....
.....
Όσο για την Ευρώπη, η ανανέωση της συνθήκης με το Δία θα δυσκολέψει ακόμη περισσότερο κάθε προσπάθεια απαλλαγής από τους παλιούς και νέους δεσμούς της, ώστε να είναι ελεύθερη για μια νέα συνθήκη με τον Κύριο, που θέλει να την νυμφευθεί για τον εαυτό Του. Σ' αυτή την ήπειρο πρέπει να ξεσηκωθούμε όσο ποτέ ενάντια στην προσπάθεια επανασύνδεσής μας με το παρελθόν. Στον αρχαίο ελληνικό μύθο, που εκφράζει αυτό που συνέβη στην Ευρώπη, ο Δίας παρουσιάστηκε σ' αυτήν σαν ένας όμορφος κι ήμερος άσπρος ταύρος. Η Ευρώπη δεν κατάλαβε την μεταμφίεση, εξαπατήθηκε κι ανέβηκε επάνω για ν' απαχθεί και να βιαστεί απ' αυτόν. Ο σατανάς έρχεται στην Ευρώπη, και στον υπόλοιπο κόσμο, με τη λαμπρή και ειρηνική μορφή των Ολυμπιακών αγώνων. *Πρέπει να διακρίνουμε την μεταμφίεση και να μην αφήσουμε τον εαυτό μας να εξαπατηθεί, να δεθεί και ν' απαχθεί!* Ο παγανιστής «πνευματικός» άνθρωπος, γνωρίζει ότι αυτά που γίνονται και κρύβονται από πίσω δεν είναι υπερβολές, και μάλιστα χαίρεται με την «αλήθεια» τους. Είθε να μην εξαπατηθεί κανένας πραγματικά πνευματικός χριστιανός, άνδρας ή γυναίκα, και να μείνει ανυπεράσπιστος στον ύπνο ή στην απάθεια. Ας ενεργοποιηθούμε όλοι με πνευματικά μέσα.

Κεφάλαιο 6°

Η ευθύνη της Εκκλησίας σχετικά με το παρελθόν

Αντιπροσωπευτική εξομολόγηση της συνολικής αμαρτίας των προπατόρων μας.

Σε σχέση με τα όσα έχουν ήδη αναφερθεί στα προηγούμενα κεφάλαια, προκύπτει η ανάγκη να έρθουμε ενώπιον του Θεού με βαθιά μετάνοια κι εξομολόγηση για τις αμαρτίες τις δικές μας, των πατέρων και των προπατόρων μας. Δεν μπορούμε να πάρουμε εμείς τη συγχώρηση για τον καθένα απ' αυτούς προσωπικά, επειδή καθένας είναι υπεύθυνος για τις δικές του πράξεις, αλλά σαν κάτοικοι αυτής της ηπείρου και του έθνους μας, σαν μέλη της Εκκλησίας του Χριστού, θα ταυτιστούμε με όση αμαρτία του λαού μας μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε, και θα φέρουμε τα πράγματα του παρελθόντος στο φως, εξομολογούμενοι στον Κύριο και μετανοώντας γι' αυτά. Αυτό το βλέπουμε στο παράδειγμα του Δανιήλ, του Έσδρα και του Νεεμιά, που το Πνεύμα του Θεού τους οδήγησε σε μεσιτική προσευχή ταύτισης κι εξομολόγησης των αμαρτιών του λαού τους, όπως αναφέρεται και στο Λευιτικό 26: 40-42. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για μας. Δεν μπορούμε να ζητάμε συγχώρηση γι' αμαρτίες άλλων, για τις οποίες δεν έχουν πιθανώς μετανοήσει, αλλά μπορούμε να ζητήσουμε από τον Κύριο να μας δείξει τι παρόμοιες αμαρτίες υπήρξαν ή υπάρχουν ακόμη στην καρδιά μας, σε τι μοιάζουμε και σε τι μπορούμε να ταυτιστούμε με τους προγόνους μας, να μετανοήσουμε γι' αυτές και να σπάσουμε τη συνέχειά τους. Χρειάζεται επίσης να φέρουμε στο φως την αμαρτία των γεννητόρων μας, επειδή συλληφθήκαμε και γεννηθήκαμε μέσα σ' αυτήν. Πρέπει να ζητήσουμε από τον Κύριο να μας ελευθερώσει από τις συνέπειες των αμαρτιών των πατέρων μας. Δεν μπορούμε να σπάσουμε μόνοι μας αυτή τη δύναμη και τη συνέχεια της αμαρτίας επάνω μας, γι' αυτό ο Ιησούς Χριστός έγινε άνθρωπος και τις πήρε, για τον

Δεν μπορούμε να σπάσουμε τις συνθήκες μονομερώς, με τη δική μας εξουσία. Μπορούμε όμως ν' απευθυνθούμε στην Ύψιστη Εξουσία και να λάβουμε απ' Αυτόν το δικαίωμα να το κάνουμε αυτό στο όνομά Του. Ελπίζω ότι θα έρθει η μέρα, όπου χριστιανοί απ' όλα ή τουλάχιστον από τα περισσότερα ευρωπαϊκά έθνη, ενωμένοι θα προβούν σε μια παρόμοια διακήρυξη και θα σπάσουν κάθε παλιά συνθήκη, μπαίνοντας με τέλεια ελευθερία στην νέα συνθήκη που προσφέρθηκε σ' εμάς και σε κάθε λαό και έθνος, μέσα από τη θυσία του Ιησού Χριστού, του ερχόμενου Βασιλιά μας.

Ο μεμονωμένος και μονομερής τερματισμός από μεριά μας των ψεύτικων και πονηρών συνθηκών, μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες για μας. Αν όμως ενεργούμε κάτω από την εξουσία του ονόματος του Ιησού Χριστού, απόλυτα καλυμμένοι με την υποταγή μας σ' Αυτόν, δεν έχουμε τίποτε να φοβηθούμε. Και αν η Εκκλησία Τον υπηρετεί και Τον αγαπά σαν τον Νυμφίο της, μπορεί να μεσολαβήσει για μια νέα συνθήκη ανάμεσα στο λαό της και τον Θεό, τον Μέγα Κυρίαρχο. Ο Ύψιστος Θεός και Κύριος καλεί όλα τα έθνη να μπουν σε συνθήκη μαζί Του. Είναι ο μόνος που έχει την εξουσία να σπάξει παλιές συνθήκες και παλιά δεσμά για να εγκαθιδρύσει τη δική Του Νέα Διαθήκη, που έγινε με το αίμα και το θάνατο του Υιού Του. Αυτός τότε θα προστατέψει κάθε έθνος που θα Του ανήκει με τέλεια δικαιοσύνη και πιστότητα, σύμφωνα με την πρόσκληση και την υπόσχεσή Του. Αυτός είναι ο μνηστήρας που αγαπά και δίνει τον αρραβώνα Του στο έθνος μας, στην ήπειρό μας, και θέλει να ενωθεί μαζί της σε παντοτεινό γάμο.

* Η καρδιά του Pierre de Coubertin φυλάγεται στην Ολυμπία μέσα σε μια ειδική στήλη.

* Η Helena Bos με τον άνδρα της Pieter ηγούνται μιας ευλογημένης διακονίας για τα έθνη με έδρα στην Ολλανδία.

Μετάφραση Δ. Καπελούζου